dosarul nr. 3-11810/22

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Republica Moldova, mun.Chișinău 04 decembrie 2023

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) constituită din:
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Tatiana Avasiloaie
Grefier Victoria Onica

a examinat în şedinţă publică acțiunea în contencios administrativ înaintată Gosic Andrei împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM cu privire la anularea hotărârilor nr.1 din 14.01.2022, nr.14 din 15.02.2022 și nr.22 din 29.03.2022 cu obligarea pârâtei să admită integral cererea din 21.08.2017 și nr.190-aj-5/9/2018 din 11.01.2022,

În ședința de judecată s-au prezentat:
Reclamantul Gosic Andrei,
Reprezentantul pîrîtei avocatul Grosu Adrian.

a constatat:

Pretențiile reclamantului.

La data de 16.05.2022, Gosic Andrei a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM cu privire la anularea hotărârilor nr.1 din 14.01.2022, nr.14 din 15.02.2022 și nr.22 din 29.03.2022 cu obligarea pârâtei să admită integral cererea din 21.08.2017 și nr.190-aj-5/9/2018 din 11.01.2022.

În motivarea acțiunii indică că, la 21.08.2017, reclamantul Andrei Gosic, executor judecătoresc, deținător al licenței pentru exercitarea profesiei de executor judecătoresc seria LE nr. 190, eliberată la 04.12.2015 de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cod personal 2003012055734, a înregistrat la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM (în continuare - UNEJ) prin intermediul secretariatului UNEJ RM, cererea f.n. din 21.08.2017, cu privire la completarea ordinii de zi a ședinței Consiliului UNEJ, cu examinarea pozitivă a cererii înaintate, și soluționarea cererii f.n. din 19.07.2016, care a fost înregistrată la UNEJ RM sub nr. 524 la 20.07.2016, precum și adoptarea hotărîrii de propunere Ministrului Justiției al RM, de învestire cu împuterniciri prin operarea transferului competenței teritoriale din r. Călărași în circumscripția teritorială am. Chișinău, sectorul Centru, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (6) ale Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, luînd în considerațiune argumentele regăsite infra: urmare, a înaintării cererii de către reclamantul Gosic Andrei f.n. din 19.07.2016, care a fost înregistrată la UNEJ RM sub nr. 524 la 20.07.2016, examinarea căreia a fost stabilită în ordinea de zi a ședinței Consiliului UNEJ pentru data de 03.08.2016, la punctul 5 al agendei, care a fost amînată, conform informației din 09.08.2016 parvenite prin intermediul poștei electronice, pentru examinare în proxima ședință a Consiliului UNEJ, însă care nu a fost soluționată, iar, ulterior în circumstanțele descrise, prin cererea reclamantului din 19.12.2016 fiind solicitată completarea ordinii de zi a ședinței Consiliului UNEJ numite pentru 20.12.2016 la 14:00, pentru soluționarea cererii prenotate, însă care nu a fost examinată pînă în prezent, în legătură cu decăderea motivelor care au generat necesitatea suspendării activității de executor

judecătoresc și adresarea cererii cu privire la reluarea activității suspendate, către Ministrul Justiției al RM, în persoana D-lui Vladimir CEBOTARI.

Menționează că cererea f.n. din 21.08.2017, la care UNEJ RM nu a acordat nici un răspuns pînă în prezent, a fost înaintată de către reclamantul Gosic Andrei în baza prevederilor legale regăsite la norma juridică, cu caracter imperativ, regăsită la art. 14 alin. (6) al LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, care este o lege organică, ce reglementează în mod expres condițiile și procedura de învestire cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, în circumscripția unei alte instanțe de judecată.

Astfel, potrivit normei de drept prenotate, pentru operarea transferului este necesar de a întruni cumulativ două condiții: 1. înaintarea cererii de către executor judecătoresc, astfel, legiuitorul instituind un mecanism de apărare a executorului judecătoresc, privind survenirea unui risc arbitrar, de efectuare a transferului în detrimentul voinței executorului judecătoresc. și, 2. respectarea prevederilor alin. (2) lit. (a - d) al LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, astfel, legiuitorul instituind un mecanism de asigurare a celerității și coerenței în conținutul ordinului ce urmează a fi emis de către Ministrul Justiției al RM.

Concomitent, notează că, legiuitorul a reglementat în mod expres și procedura de învestire cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, în circumscripția unei alte instanțe de judecată, care la rîndul său de asemenea este divizată în două etape, în special: 1. inițierea transferului, care potrivit normei de drept prenotate, se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești astfel, legiuitorul instituind în mod imperativ subiectul care este în drept de a sesiza Ministrul Justiției al RM în vederea soluționării unui transfer, iar, factorul decisiv - Ministrul Justiției al RM, deja adoptă o soluție în acest sens. 2. operarea transferului, potrivit normei de drept prenotate, ține de competența exclusivă a Ministrului Justiției al RM, care soluționează cererea în acest sens, adoptînd ordinul de rigoare.

În lumina celor expuse, în vederea adoptării unei decizii pozitive de admitere a cererii înaintate de reclamant cu privire la transferarea în circumscripția unei alte instanțe de judecată, în special: din r. Călărași în circumscripția teritorială a m. Chișinău, sectorul Centru, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (6) ale Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și înaintarea unei propuneri în acest sens de Consiliul UNEJ către Ministrul Justiției al RM, se evidențiază necesitatea respectării alin. (2) lit. (a - d) al LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Și în această ordine de idei, relevă faptul că, norma de drept nominalizată, este respectată în mod absolut de către reclamant, luînd în considerațiune existența Licenței seria LE nr. 190 eliberată de către Ministerul Justiției al RM la data de 04.12.2015, cînd subsemnatul a și depus jurămîntul, fiind depuse și specimentul semnăturii precum și amprenta sigiliului. În altă ordine de idei, explică că, stagiul profesional al executorului judecătoresc Andrei Gosic a fost inițiat în cadrul Biroului executorului judecătoresc Anatolie BĂNARESCU, la 01.02.2011 și a durat efectiv pînă la finisare în data de 04.12.2015, perioadă în care subsemnatul a avut parte de un stagiu profesional impozant, de aproape cinci ani, care pot fi calificați ca: „un Har al destinului”, petrecuți alături de o personalitate veritabilă, profesionist autentic în domeniul executării silite, și Om pur, în plenitudinea de sens a cuvântului, cu o capacitate intelectuală organizată instinctual spre obținerea de rezultate deosebite în acest pasaj de activitate, în persoana D-lui Anatolie BĂNĂRESCU, care pînă în prezent este mentorul reclamantului, atît în activitatea profesională cît și în viața de zi cu zi.

La fel, consideră că este de menționat că, la 01.02.2016, prin Ordinul nr. 93 al Ministrului Justiției al RM, în persoana D-lui Vladimir CEB OTARI, executorul judecătoresc Andrei Gosic a

fost învestit cu împuterniciri de exercitare a activității de executare, în circumscripția r. Călărași. La 19.07.2017 prin Dispoziția nr. 15 a Ministrului Justiției al RM, în persoana D-lui Vladimir CEBOTARI, a fost dispusă înregistrarea Biroului Asociat cu denumirea „GBG" al executorilor judecătorești Bănărescu Anatolie, Ganța-Cupcea Natalia, Ghețiu Liudmila, Alexeenco Olga și Gosic Andrei, cu sediul la adresa: m. Chișinău, sect. Centru, str. Mitropolit Varlaam 65, et. 3, bir. 355, fiind operate mențiunile de rigoare în Registrul executorilor judecătorești deținut de către Ministerul Justiției al RM, despre care fapt au fost înștiințate și instanțele judecătorești, circumstanțe în care sediul biroului executorului judecătoresc Andrei Gosic a fost înregistrat deja la Ministerul Justiției al RM. Totodată, subsemnatul a încheiat contract de asigurare de răspundere civilă, din 2017 și până în prezent.

În lumina circumstanțelor de fapt reliefate mai sus și suprapunîndu-le la textele de legi nominalizate, se atestă cu certitudine faptul că, toate condițiile și procedura regăsită la art. 14 alin. (6) al LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, sunt respectate în mod absolut de către reclamant, iar, luînd în considerațiune înregistrarea BAEJ „GBG", cu sediul juridic în m.Chișinău, sectorul Centru, admiterea prezentei cereri doar va fundamenta caracterul infailibil al datelor din Registrul executorilor judecătorești deținut de către Ministerul Justiției al RM, asigurînd celeritatea și coerența în acest sens.

Mai mult ca atît, reclamantul în mod prealabil a interpelat Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru în vederea obținerii informației actuale referitor la competența teritorială a m. Chișinău, sectorul Centru, iar, drept rezultat fiind stabilită o serie de străzi care la acel moment încă nu au fost distribuite executorilor judecătorești, astfel, existînd cu certitudine un sector teritorial neacoperit.

Comunică reclamantul că la 29.12.2016, prin Ordinul nr. 1217 al Ministrului Justiției al RM, în persoana D-lui Vladimir CEBOTARI, la cererea reclamantului a fost ordonată suspendarea activității executorului judecătoresc Andrei Gosic, începând cu data de 01.01.2017. Circumstanțe în care, stagiul profesional al executorului judecătoresc Andrei Gosic, este mai mare de 5 ani, plafon minim de admitere a transferului instituit prin adoptarea punctului 10 al Hotărârii nr. 9 a Congresului extraordinar al executorilor judecătorești din 02.09.2016, care, este de menționat că, nu este aplicabil față de cererea f.n. din 19.07.2016, înregistrată la UNEJ RM sub nr. 524 la 20.07.2016, or, legea civilă nu are caracter retroactiv, potrivit art. 6 alin. (1) Cod Civil al RM. Esențial este și faptul că, pe tot parcursul stagiului profesional al executorului judecătoresc Andrei Gosic, ultimul nici nu a figurat ca subiect al cărorva petiții, sau eventual proces disciplinar, neavînd careva restanțe pecuniare față de UNEJ, dînd dovadă de respectare absolută a obligațiunilor profesionale.

În altă ordine de idei, menționează că, la 17.07.2017, în temeiul Hotărîrii nr. 25 a Consiliului de Mediere al RM, executorul judecătoresc Andrei Gosic a fost admis în profesia de mediator (subpunctul 61), iar, sediul organizației de mediere, de asemenea fiind în m. Chișinău, sect. Centru, astfel, transferul competenței teritoriale în acest sector, va genera și dezvoltarea profesională a subsemnatului în acest segment de activitate în sectorul justiției.

Mai indică că, subsemnatul este membru și actualmente Președinte al Asociației Obștești „Organizația Republicană a Executorilor Judecătorești", care își are sediul de asemenea în m. Chișinău, sect. Centru, asociație care are scopuri înalte, constituită din efervescența pasiunii pentru consolidarea materiei în domeniul executării silite și apărarea corpului executorilor judecătorești de eventualele riscuri arbitrare, precum și multe alte. Activitate care este călăuzită de scopuri nobile, pe principii de voluntariat. Din activitățile didactice ale Asociației Obștești „Organizația Republicană a Executorilor Judecătorești" este de remarcat susținerea și

parteneriatul în organizarea și desfășurarea Olimpiadei Naționale de Drept, în perioada 3 - 5 mai 2017, Ediția I, IRIM, m. Chișinău, iar, reclamantul fiind mandatat de Organizația Republicană a Executorilor Judecătorești, pentru a asigura derularea seminarului cu o tematică din domeniul profesional, deschiderea cărei a fost onorată prin prezența Ministrului Justiției al RM, care a și deschis acest eveniment, printr-un mesaj de felicitare, alături de multe alte personalități notorii în domeniul științific. Întru respectarea analogiei și adoptarea uniformă a hotărîrilor de către Consiliul UNEJ, identic colegilor care deja se bucură de soluționarea pozitivă a transferului, reclamantul menționează că, actualmente domiciliază în m. Chișinău (com. Trușeni, str. Dosoftei 13), componența familiei și persoanele pe care le are la întreținere, sunt indicate în certificatele eliberate de autoritățile publice, și care au fost anexate la cererea f.n. din 21.08.2017, în original.

Astfel, la 19.09.2017, reclamantul Gosic Andrei a înregistrat la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM, prin intermediul secretariatului UNEJ RM, cererea prealabilă cu nr. 190-aj/4/2017 din 19.09.2017, fiindu-i acordat număr de intrare - 774, însă un răspuns la cererea prenotată nu a fost acordat pînă în prezent. În speță, însă, conchide că atît cererea f.n. din 21.08.2017 cît și cererea prealabilă a reclamantului au fost respinse și ca urmare reclamantul nu a fost repus în drepturile sale, or UNEJ RM nu a acordat un răspuns în termen legal, unica cale de apărare fiind instanța de judecată.

În sensul dat, mai notează că potrivit Ordinului Nr. 923 din 27-10-2017 al MJ al RM a fost ordonată reinvestirea executorului judecătoresc Gosic Andrei, teritoriul de activitate raionul Călărași cu împuterniciri de exercitare a activității de executare. Potrivit Ordinului Nr. 924 din 27-10-2017 al MJ al RM a fost ordonată învestirea executorului judecătoresc Gosic Andrei, cu împuterniciri de exercitare a activității de executare în circumscripția m. Chișinău în legătură cu transferarea acestuia din circumscripția raionului Călărași (în lipsa unui aviz - care a fost refuzat prin răspunsul nr. 651 din 13 septembrie 2017 al d-lui Talmaci Roman, pe atunci Președinte al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești). La 19.02.2018, în baza Hotărârii nr. 3-12/18 din 19.02.2018 adoptată de către Judecătoria Chișinău sediul Centru, Judecător Arhip Alexandru, Ordinul Nr. 924 din 27-10-2017 al MJ al RM, a fost anulat, la cererea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. La 24.07.2018, de către Curtea de Apel Chișinău a fost adoptată Decizia nr. 3a-545/18, cu privire la menținerea Hotărârii nr. 3-12/18 din 19.02.2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru. La 06.03.2019, de către Curtea Supremă de Justiție a fost adoptată încheierea nr. 3ra- 12/2019 fiind declarat admisibil recursul declarat de executorul judecătoresc Gosic Andrei. La 18.12.2019, de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost adoptată Decizia nr. 3ra-12/2019, fiind menținută Decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Andrei Gosic.

Susține reclamantul că este evident faptul că, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție la adoptarea Deciziei nr. 3ra-12/2019 din 18.12.2019, nu a luat în considerațiune caracterul abuziv al acțiunilor ce au fost examinate și constatate în baza Deciziei nr.3a-953/21 (2-17204151-02-3a-09082021) din 24.11.2021 adoptată de către Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, care generează un efect devolutiv pe marginea litigiului iscat între Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Andrei Gosic.

Astfel, în lumina celor reliefate supra, accentuează că, în speță acțiunile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sunt abuzive. Or, cadrul legal ce guvernează speța în cauză impune adoptarea unei soluții de admitere în mod imperativ a transferului solicitat de executorul judecătoresc Andrei Gosic. Mai mult ca atât, în speță similară, identică cu cea a executorul judecătoresc Andrei Gosic, de către Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a fost adoptată o soluție pozitivă, și cu titlu de precedent se consideră necesar de a remarca Hotărârea nr. 42 din 14.08.2017 a Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în privința executorului judecătoresc Jidovanu Dorin, care a fost înregistrată la MJ al RM la 13.11.2017 sub nr. 20808. Reține că, unica diferență a spețelor examinate este că, Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a adoptat Hotărârea nr. 42 din 14.08.2017, transferând executorul judecătoresc Jidovanu Dorin din r. Dubăsari în m. Chișinău, lăsând circumscripția r. Dubăsari fără nici un executor judecătoresc, și din 2017, acest sector este deservit prin extindere de către alți colegi de breaslă, pe când, în speța executorului judecătoresc Andrei Gosic, în r. Călărași activează încă doi executori judecătorești, care cu siguranță pot asigura acoperirea sectorului aflat în competența executorului judecătoresc Andrei Gosic, și prin prisma dreptului discreționar al autorității publice reprezentate de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, se impune o unică soluție legală - de admitere a cererii executorului judecătoresc Andrei Gosic. Mai mult ca atât, în anul 2014 Consiliul UNEJ a solicitat Ministerului Justiției al RM, transferarea executorului judecătoresc Ciorbă Anatolie, din r. Florești care e parte a CTEJ Nord în r. Ialoveni care este parte deja a CTEJ Centru, în mod analogic în 2016, a fost transferat și executorul judecătoresc Braniște Dumitru, din r. Criuleni în r. Ialoveni, de asemenea, la demersul Consiliului UNEJ.

Subliniază că, în circumstanțele descrise supra, la 24.11.2021, a fost adoptată Decizia nr.3a-953/21 (2- 17204151-02-3a-09082021) de către Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău cu privire la anularea răspunsului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 651 din 13 septembrie 2017, și obligarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, să examineze cererea depusă de către Andrei Gosic, la 21 august 2017, privind transferul competenței teritoriale din r. Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău. în baza Hotărârii nr. 84 din 23.12.2021 UNEJ a luat act de decizia indicată supra, și a solicitat reclamantului de a-și expune toate argumentele referitor la cererea din 2017 până în prezent, cu referire la care, reclamantul a înaintat o cerere suplimentară cu nr. 190-aj-5/9/2018 din 11,01.2022, recepționată de UNEJ la aceiași data, și fiind expediată în adresa MJ al RM, pentru a lua act de cunoștință. Drept urmare la 14.01.2022, UNEJ a adoptat Hotărârea nr. 1, iar, Decizia nr.3a-953/21 (2- 17204151-02-3a-09082021) din 24.11.2021 a CA Chișinău, rămânând neexecutată, fiind calificată de către reclamant ca un act ilegal a fost contestată cu cererea prealabilă nr. 190-aj/5/l 0/2022 din 19.02.2022, însă la care UNEJ nu a reacționat. La 15.02.2022, UNEJ a adoptat Hotărârea nr. 14, respingând cererea reclamantului din 21.08.2017 și cea din 11.01.2022, iar, la 17.03.2022, reclamantul a înaintat cererea sa prealabilă nr. 190-aj/5/l 1/2022 din 17.03.2022, recepționată de UNEJ la aceiași data. La 16.02.2022, reclamantul a recepționat răspunsul nr. 05/1402 din 11.02.2022 al MJ al RM, potrivit cărui răspuns a fost subliniat în mod repetat obligațiunea pozitivă a RM în vederea executării documentelor executorii pe teritoriul RM. în cadrul ședinței din 29.03.2022, a Consiliului UNEJ, a fost examinată cererea prealabilă nr. 190-aj/5/l 1/2022 din 17.03.2022 a reclamantului. La 13.04.2022, reclamantul executor judecătoresc Gosic Andrei, a recepționat Scrisoarea nr. 336 din 07.04.2022 a UNEJ, la care printre altele a fost anexată și Hotărârea nr. 22 din 29.03.2022 a

Consiliului UNEJ, în temeiul cărei a fost respinsă cererea prealabilă nr. 190- aj/5/11/2022 din 17.03.2022 a reclamantului. În lumina celor elucidate, este de menționat că calea prealabilă și termenii de procedură au fost respectați de către reclamant în mod absolut.

Sintetizând circumstanțele de fapt expuse supra și susținând în mod integral solicitarea regăsită în conținutul cererii din 21.08.2017 și din 11.01.2022, executorul judecătoresc Andrei Gosic consideră necesar de a aduce și următoarele argumente în vederea consolidării cerinței formulate, în special: prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 764 din 6 octombrie 2009, a fost instituit grupul de lucru responsabil de elaborarea proiectului de lege cu privire la executorii judecătorești, care a fost elaborat în vederea executării Programului de activitate al Guvernului Republicii Moldova 2009- 2013 "Integrare Europeană: Liberate, Democrație, Bunăstare" care conține drept obiectiv reformarea sistemului de executare a hotărârilor judecătorești prin instituirea sistemului de executori judecătorești privați. în data de 17.06.2010, de către Parlamentul RM a fost adoptată LEGEA Nr. 113 privind executorii judecătorești, publicată la 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128.

Cu referire la prevederile art. 55 alin. (2) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, art. 63 alin. (2) din Codul Civil al RM (în redacția din 2010 cînd a intrat în vigoare Legea nr. 113 din 17.06.2010), reclamantul susține că, în speță, legiuitorul prin instituirea normelor de drept regăsite la lit. (b) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, lit. (c) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, a prevăzut că, entitatea Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM va fi legal constituită în momentul intrării în vigoare a actului normativ, prin care se va aproba Statutul UNEJ, fiind un moment viitor. Și în acest sens, este de menționat că, în Monitorul Oficial un asemenea act normativ, în temeiul cărui ar fi aprobat Statutul UNEJ, nu a fost publicat din 2010 și până în prezent. Este cert și evident - UNEJ, în mod legal, nu a fost constituită până în prezent, activând în mod fraudulos, în interesele unor interese de grup, obscure. Or, atît entitatea UNEJ, cît și organele sale de conducere în condițiile Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nu dispun de atribuții ce le-ar conferi dreptul de a aproba un act normativ, prin care să aprobe Statutul UNEJ.

La fel, explică că potrivit informațiilor publicate pe pagina privată web - unej.md, precum și informațiilor din internet, Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM, a fost aprobat prin Hotărîrea nr. 1 a Congresului executorilor judecătorești din 21.09.2010, însă pînă în prezent acest Statut, analogic hotărârii nominalizate, în condițiile LEGII Nr. 173 din 06.07.1994 privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale, nu a fost publicat în Monitorul Oficial. Mai mult ca atât, reieșind din prevederile Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nici UNEJ, nici Congresul UNEJ, nu dispun de asemenea atribuții legale de adoptare a actelor normative, or, actele normative se adoptă conform Legii nr. 780/2001 privind actele legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 36-38, art. 210), Legii nr. 317/2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 208 -210, art. 783), și după abrogare deja în baza LEGE Nr. 100 din 22-12-2017 cu privire la actele normative, publicat în 12-01-2018 în Monitorul Oficial Nr. 7-17 art. 34. În condițiile art. 63 alin. (1) din Codul Civil al RM, este prevăzut în mod expres că, Persoana juridică se consideră constituită în momentul înregistrării ei de stat, însă UNEJ RM din 2010 pînă în prezent nu s-a înregistrat în mod corespunzător în Registrul de Stat al Unităților de Drept, deținut actualmente de către Instituția Publică Agenția Servicii Publice. Or, chiar și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" IDNO

- 1002600024700, a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice, în mod analogic, Consiliul Superior al Magistraturii IDNO -1006601004127, a fost înregistrat în registrul prenotat încă în 19.07.1996, circumstanțe ce denotă necesitatea înregistrării de stat, indiferent de tipul entității, însă UNEJ RM până în prezent se eschivează de la această obligațiune legală, activând în afara cadrului legal din 2010 și până în prezent, fiind lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor procedurale civile.

Invocă reclamantul că din data intrării în vigoare a Legii nr. 113 din 17.06.2010, în special - 23.07.2010 și până în prezent, un Regulament de activitate al Consiliului UNEJ RM, nu a fost aprobat. Or, actul normativ respectiv, ar asigura aflarea în albia legală a unui asemenea organ executive al UNEJ RM, în mod analogic activând: Parlamentului RM - în baza Legii pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului nr. 797-XIII din 02.04.1996. Ministerul Justiției al RM activează în baza unui Regulament, în special aprobat prin Hotărârea Nr. 698 din 30.08.2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești constituit pe lîngă UNEJ RM, activează prin adoptarea Ordinului MJ al RM nr. 1194 din 20 februarie 2017 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, precum și în cazul Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești activează prin adoptarea Ordinului MJ al RM nr. 331 din 30 iulie 2015, cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere. însă, Consiliul UNEJ RM, care se bucură de un spectru larg de atribuții regăsite la art. 42 alin. (3) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, din 2010 și până în prezent activează în lipsa unui regulament, lăsând loc acțiunilor arbitrare și realizării intereselor de grup, care sunt realizate de către factorii de decizie ai acestei entități, iar, pentru a exemplifica cu certitudine un asemenea comportament manifestat de către Consiliul UNEJ, este necesar de a reflecta atitudinea arbitrară și discriminatorie a acestui organ în procesul de realizare a atribuțiilor funcționale în baza prevederilor art. 14 alin. (6) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, cu privire la operarea transferurilor executorilor judecătorești în alt sector de activitate, astfel în cât, în cazul executorului judecătoresc Jidovanu Dorin, Consiliul UNEJ adoptă Hotărârea de avizare pozitivă și solicită Ministerului Justiției al RM operarea transferului, lăsând neacoperit un teritoriu de activitate (r. Dubăsari), iar, în cazul executorului judecătoresc Gosic Andrei refuză operarea unui transfer analogic, chiar și în situația în care în sectorul deservit (r. Călărași) activează încă doi executori judecătorești, mai mult ca atât, în urma operării de către Ministerul Justiției al RM a transferului executorului judecătoresc Gosic Andrei, UNEJ a contestat ordinul de transfer respectiv, opunându-se în acest sens, și obținând anularea acestuia.

Susține că potrivit prevederilor legale cu caracter imperativ regăsite la norma de drept a art. 44 alin. (2) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, este prevăzut în mod expres că: „Secretarul general este angajat în funcție de Consiliu, în bază de concurs, pe un termen de 5 ani, care poate f i prelungit o singură dată". Efectiv, din 2010 și până în prezent, UNEJ RM are în calitate de Secretar General o singură persoană, în special Novicov Oxana, care exercită al III-lea mandat consecutiv, contrar prevederilor legale imperative indicate supra. Or, Consiliul UNEJ la 12.11.2020 a adoptat Hotărârea nr. 52, în lipsa unui regulament de activitate a Consiliului UNEJ, și în mod flagrant a încălcat legea, pentru a nu permite altor executori judecătorești ocuparea funcției respective, care asigură activitatea organizatorică administrativă și economică financiară a UNEJ, probabil pentru aceste merite la data de 04 decembrie 2020, Președintele Republicii Moldova, Igor Dodon, i-a înmânat înalta distincție de stat, Ordinul „Gloria Muncii”, doamnei Oxana Novicov, secretar general al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în lipsa unei Hotărâri a Congresului UNEJ, în acest sens. Or, prin prisma

prevederilor Hotărârii Curții Constituționale a RM cu nr. 2 din 20.01.2015, „Legea trebuie interpretată în sensul producerii efectelor ei și nu în sensul neaplicării e f \ Potrivit art. 43 alin. (1) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010, Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este ales prin vot secret pe un termen de 4 ani.

Totodată, invocă că din 23.07.2010, data la care a intrat în vigoare Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și pînă în prezent, în condițiile lit. (a) alin. (1) art. 18 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, a fost ordonată suspendarea activității doar unui executor judecătoresc - Novicov Oxana, care deține funcția de Secretar general al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în rest, nici un ordin de suspendare a activității executorilor judecătorești ce ar deține o funcție electivă, precum cea de Președinte al UNEJ, nu a fost suspendată pe durata mandatului, iar, Președinții UNEJ - actualmente Devderea Valeriu și cel anterior Talmaci Roman, care actualmente deține funcția electivă de membru al Consiliului UNEJ, exercită concomitent și funcția de executor judecătoresc, contrar prevederilor imperative ale art. 18 alin. (1) lit. (a) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010, în pofida faptului că potrivit art. 18 alin. (4) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, este prevăzut în mod expres că: „In cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) a art. 18, suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției din oficiu sau la cererea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești”, circumstanțe care elucidează faptul că Ministerul Justiției tacit au acceptat și tolerat un asemenea abuz din partea celor ce dețin funcții elective în UNEJ.

La caz, întru exemplificarea necesității suspendării activității executorului judecătoresc pe perioada deținerii unei funcții elective, reține că, în condițiile art. 3 alin. (7) din LE G E A Nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, este prevăzut că: „La alegerea în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, persoanele care ocupă funcții administrative, în termen de 30 de zile de la data alegerii, depun cerere de suspendare a activității administrative pe perioada exercitării mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.”. În lumina celor elucidate este necesar de remarcat faptul că, din 2010 și până în prezent, funcția de Președinte al UNEJ (exercitată actualmente de Devderea Valeriu și anterior Talmaci Roman), este neremunerată, circumstanțe care trezesc dubii rezonabile cu privire la integritatea acestor persoane, care exercită această funcție în mod gratuit, de la prima vedere.

Conform Hotărârii Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM nr. 1 din 26 septembrie 2010, au fost stabilite circumscripțiile Camerelor teritoriale ale executorilor judecătorești din RM, însă reieșind din conținutul cuprins în actul prenotat, rezultă cert faptul că, nu toate localitățile din Republica Moldova, erau regăsite în actul prenotat, efectiv în mod integral circumscripțiile Camerelor teritoriale ale executorilor judecătorești din RM, nu acoperă toate circumscripțiile teritoriale ale Republicii Moldova, în special nu se regăsesc următoarele circumscripții teritoriale - localități din stînga Nistrului, și anume: m. Tiraspol, r. Camenca, r. Dubăsari (parțial), r. Grigoriopol, r. Rîbnița (parțial), r. Slobozia.

Concomitent, remarcă faptul că, parțial în privința r. Dubăsari: s. Vasilievca, s. Coijova, s. Mahala, s. Coșnița, s. Pohrebea, s. Doroțcaia, s. Holercani, s. Marcăuți, s. Pîrîta și s. Ustia, a fost stabilită competența teritorială a executorului judecătoresc Scoriei Lilia, totodată, r. Dubăsari: s. Cocieri, s. Molovata, s. Molovata Nouă, s. Roghi, s. Oxentea, a fost stabilită competența teritorială a executorului judecătoresc Novicov Dmitrii, iar, în privința localităților din r. Dubăsari: s. Comisarovca Nouă, s. Crasnîi Vinogradari, s. Doibani (I), or. Dubăsari, s. Dubău, s. Dzerjinscoe, s. Goian, s. Harmațca, s. Lunga, s. Țîbuleuca, pînă în prezent nu sunt atribuite în competența teritorială a executorilor judecătorești. Iar, în privința r. Rîbnița, care nici nu se regăsește în competența teritorială stabilită de Consiliul UNEJ RM în conținutul Hotărîrei

Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM nr. 1 din 26 septembrie 2010, conform informațiilor regăsite pe pagina unej.md și cea oficială a Ministerului Justiției al RM (http://justice.gov.md/pageview.php?l-ro&idc=79&) a fost stabilită competența teritorială a executorului judecătoresc Corcescu Aurel, elucidînd ferm că, factorii de decizie ai UNEJ RM, acționează destul de contradictoriu, și lipsit de logică.

Astfel, prin prisma art. 15 alin. (2), art. 30 alin. (3) din Codul de Executare al RM, art. 42 alin. (3) lit. (d) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, este evident că, instanțele de judecată emitente a documentelor executorii cu privire la urmărirea sumelor ce urmează a fi făcute venit la stat, care urmează a fi prezentată din oficiu spre executare, nu pot fi înaintate spre executare, în lipsa unui executor judecătoresc care ar fi responsabil în privința localităților indicate supra, și această situație persistă din 2010 și pînă în prezent. În aceiași ordine de idei, este de menționat că, această problemă a fost abordată în repetate rânduri, iar executorul judecătoresc Gosic Andrei efectuînd mai multe tentative de a obține competența teritorială asupra localităților prenotate, însă, factorii de decizie ai organelor profesionale de autoadministrare a profesiei (UNEJ RM) au tergiversat examinarea acestui subiect, invocînd diferite tertipuri.

Notează că, ulterior, reieșind din diferența de viziuni a executorului judecătoresc Gosic Andrei și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM, pe marginea legitimității acțiunilor factorilor de decizie ai UNEJ RM, s-au iscat mai multe litigii civile, circumstanțe în care acest subiect a rămas nesoluționat pînă în prezent. În lumina celor expuse, menționează că, luînd în considerațiune comportamentul UNEJ RM, la 21.01.2019, executorul judecătoresc Gosic Andrei a înregistrat în secretariatul UNEJ RM, cererea nr. 190-02/2019 din 21.01.2019, abordînd același subiect de revizuire a Hotărârii Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM nr. 1 din 26 septembrie 2010, și extinderea competenței în privința localităților din stînga Nistrului, în special: m. Tiraspol, r. Camenca, r. Dubăsari, r. Grigoriopol, r. Rîbnița (parțial), r. Slobozia.

Menționează în acest sens, faptul că, UNEJ RM nu a reacționat sub nici o formă, la un asemenea subiect de importanță majoră, provocând executorul judecătoresc Gosic Andrei de a-și apăra interesele prin intermediul instanțelor de judecată, unde factorii de decizie ai UNEJ RM, au o influență destul de considerabilă, în opinia executorului judecătoresc Gosic Andrei, care a înaintat cîteva contestații asupra actelor vădit ilegale ale UNEJ RM, însă instanțele de judecată nu acordă credibilitate argumentelor executorului judecătoresc Gosic Andrei, iar, în unele situații însăși Ministerul Justiției al RM, tolerează aceste abuzuri ale factorilor de decizie din cadrul UNEJ RM.

În circumstanțele prenotate, la 06.11.2019, executorul judecătoresc Gosic Andrei a expediat cererea repetată cu nr. 190-70/2019, la poșta electronică a UNEJ RM, insistînd asupra acordării unui răspuns de către UNEJ RM, în acest sens. La data de 22.11.2019, UNEJ RM a numit pentru 26.11.2019, ședința Consiliului UNEJ RM, întru soluționarea cererii repetate cu nr. 190-70/2019 din 06.11.2019 a executorului judecătoresc Gosic Andrei, însă în formă scrisă UNEJ nu s-a expus, în acest sens. Tocmai la data de 09.07.2020, Consiliul UNEJ a emis Hotărârea nr. 21, cu privire la modificarea Hotărârii Consiliului nr. 1 din 26.09.2010, însă în executare această hotărâre nu a fost pusă până în prezent, și un executor judecătoresc nu a fost numit responsabil în acest sens, deși cererile executorului judecătoresc Gosic Andrei, au fost înregistrate în mod corespunzător. În rezultatul documentării circumstanțelor de fapt legate de spețа deferită spre examinare, membrii OREJ au identificat o corespondență dintre Ministerul Justiției al RM și UNEJ RM, în vederea soluționării subiectului în cauză, însă în virtutea

indicațiilor directe din partea MJ al RM, pînă în prezent UNEJ RM se opune vehement, trezind suspiciuni rezonabile. Mai mult ca atît, reieșind din conținutul răspunsului Nr. 10318 din 24.09.2018 (antidatat) al UNEJ RM, acordat Judecătoriei Orhei la interpelarea nr. 1175 din 19.09.2019, UNEJ RM este în căutarea unui executor judecătoresc care și-ar exprima acordul în sensul preluării competenței teritoriale în privința localităților din stînga Nistrului, ceea ce este un fals grosolan.

Remarcă reclamantul că, aceste abuzuri au fost semnalate de către executorul judecătoresc Gosic Andrei la Ministerul Justiției al RM, Serviciul Fiscal de Stat al MF al RM și Curtea de Conturi a RM, iar, drept rezultat, a fost recepționat un răspuns formal din partea Curții de Conturi a RM, iar, Ministerul Justiției al RM și Serviciul Fiscal de Stat al MF al RM nici nu a reacționat, în acest sens. În circumstanțele descrise, executorul judecătoresc Gosic Andrei a înaintat mai multe interpelări către: Biroul Vamal Nord, Centru și Sud, precum și Judecătoriile Orhei, Criuleni, Căușeni, identificînd existența a multiple documente executorii care nu sunt puse în executare, în lipsa unui executor judecătoresc competent teritorial.

Astfel, întru neadmiterea prejudicierii Bugetului Public Național al RM și acordarea posibilității creditorilor de a beneficia de posibilitatea punerii în executare a documentelor executorii de urmărire a pensiei de întreținere, executorul judecătoresc Gosic Andrei a convenit la direct cu autoritățile emitente de a pune în executare aceste documente executorii, și la momentul actual sunt puse în executare și real recuperate sume de bani, în baza unor asemenea documente executorii, întru exemplificarea cărui fapt și elucidarea situației reale vor fi anexate copii certificate de pe asemenea documente executorii. Însă aceste documente executorii sunt primite spre executare de către executorul judecătoresc Gosic Andrei din 2020, iar, cite documente executorii au fost stinse prin prescripția termenului de prezentare, prevăzut la art. 16 din Codul de Executare al RM, și care sunt realele prejudicii ale Statului, în perioada anilor 2010 - 2020, urmează a fi determinate de către organele coercitive ale statului, iar, circumstanțele de fapt prenotate fiind criticate mereu și fiind denunțate de către reclamant. Iar, drept reacție factorii de decizie din cadrul UNEJ își manifestă comportamentul său arbitrar și ilegal în coraport cu cerințele reclamantului și în mod discriminatoriu, în spețe similar adoptă decizii contradictorii și în speță totalmente nemotivate.

Cu titlu de exemplificare, indică Decizia irevocabilă nr. 3a-354/20 din 13.04.2021 a CA Chișinău, fiind dispusă anularea Deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 05.10.2018, adoptată la cererea Consiliului UNEJ, care a fost sesizat de Președintele UNEJ - Roman Talmaci.

Mai face referire la faptul că, executorii judecătorești Manole Dumitru și Nistor Valerian, în legătură cu recepționarea la 24.09.2018 prin e-mail a Dispoziției nr. 14 din 19.09.2018 a Președintelui interimar al CTEJ Centru - Victor Cațer, referitor la executarea pct. 3 al ordinului ministrului justiției nr. 526 din 03.09.2018, publicat în MO al RM la 07.09.2018 în nr. 336-346, în legătură cu faptul că, la adoptarea acestei dispoziții s-a coordonat în prealabil doar cu executorii judecătorești Dudnicenco Eugeniu și Vișnevschi - Cojocaru Oleg, iar, cu ei nu a fost coordonat sub nici o formă acest subiect, aflînd despre implicarea sa doar la data recepției dispoziției în cauză, fiind evident că pentru a interveni în această problemă voința lor urma a fi coordonată în prealabil similar cum s-a procedat cu executorii judecătorești Dudnicenco Eugeniu și Vișnevschi - Cojocaru Oleg, iar, prin implicarea lor în lipsa voinței exprimate se încalcă grav drepturile lor și îi implică în cadrul soluționării unei probleme ce nu îi vizează sub nici un aspect, circumstanțe care denotă ilegalitatea dispoziției în cauză, circumstanțe în care, în lumina celor elucidate, executorii judecătorești Manole Dumitru și Nistor Valerian au confirmat la 12.05.2022

disponibilitatea și își exprimă acordul ferm de a înapoia străzile atribuite în baza Dispoziției nr. 14 din 19.09.2018, în mod integral, în rezultatul obținerii avizului de transfer, în competența teritorială a executorului judecătoresc Gosic Andrei, fapt care reflectă existența sectorului deservit anterior de reclamant.

Circumstanțe în care, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții Europe a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărîri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999). Reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei). Prin prisma art.6 CEDO și art.241 din Codul de Procedură Civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărîrii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărîrile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care sa călăuzit instanța.

Astfel, remarcă, că jurisprudența instanței europene a pus în evidență trăsăturile caracteristice care țin de scopul și obiectul Convenției, inclusiv, efectivitatea garanțiilor pe care ea le prevede, în așa fel încît exigențele pe care le proclamă, privitoare la drepturile reglementate să fie conforme spiritului general al Convenției. Pentru că, spune adeseori Curtea, scopul Convenției constă în a proteja nu drepturi „teoretice și iluzorii", ci drepturi „concrete și efective" (CEDH din 13 mai 1980 Artico împotriva Italiei, seria A nr. 37 § 33; CEDH din 26 septembrie 1997. R.M.D. împotriva Suediei, culegere 1997-VI § 51).

La caz, argumentele invocate de reclamant, în opinia sa, justifică cerințele sale și indică respectiv la ilegalitatea hotărîrilor contestate, ceea ce denotă că aceste argumente necesită un răspuns concret și cert, luînd în considerațiune faptul că, garanțiile procedurale în sensul art. 6 § 1 CEDO presupun că părțile la proces au dreptul să prezinte orice observații pe care le consideră relevante pentru cauză, care este efectiv doar în cazul în care cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „ascultate", adică examinate de către instanța sesizată. Iar, instanța trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate de părți (Kraska împotriva Elveției, pct. 30; Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 59, Perez împotriva Franței (MC) pct. 80). O interpretare restrictivă a garanțiilor oferite de art. 6 §1 CEDO nu este justificată. Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de art.6 CEDO, autoritățile judiciare trebuie să dovedească „diligență". De altfel, viciile admise de prima instanță nu pot fi corectate decât în cazul în care decizia contestată este supusă controlului de către un organism judiciar cu jurisdicție deplină și care oferă el însuși garanțiile impuse de art. 6 §1 CEDO.

La situația de fapt constatată, reclamantul ajunge la concluzia că întru soluționarea justă și multiaspectuală a diferendului dedus judecății, instanța de judecată are obligația pozitivă de a stabili circumstanțele care au importanță pentru soluționarea speței, pentru a elimina discrepanța intervenită. Iar, în cazul stabilirii unei ambiguități care trezește incertitudini cu privire la circumstanțele ce țin de fondul cauzei, urmează să întreprindă toate măsurile necesare întru elucidarea acestora, inclusiv prin obligarea părților implicate în proces de a prezenta probe

suplimentare, ce ar aduce o lămurire asupra incertitudinilor ivite. Or, prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Drept urmare, prin emiterea unei hotărîri superficiale de către prima instanță, cu certitudine reclamantului îi poate fi lezat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 al CEDO, prerogativă care prezumă dreptul la o hotărîre motivată, instanța de judecată la emiterea hotărîrei este obligată să se expună asupra tuturor pretențiilor invocate de către reclamant. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărîrea să fie motivată, justițiabilul avînd posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărîri, lipsa motivării unei decizii judiciare, punînd în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986), în mod analogic urma să motiveze și UNEJ deciziile sale adoptate, însă UNEJ nici sub un aspect nu a motivat deciziile sale, contestate de reclamant, și această încălcare este una esențială.

Conform unei jurisprudențe constante a Curții Europeane a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). Or, potrivit art. 6§1 CEDO, procesul echitabil presupune asigurarea, garantarea și respectarea principiilor contradictorialității, egalității armelor în proces. în conformitate cu art. 27 alin.(l) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Prin urmare, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărîre, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§ 1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Totodată, potrivit prevederilor regăsite în Hotărîrea CEDO din 13.12.2001 (cererea nr. 45701/99) cauza Mitropolia Basarabiei și Alții c. Moldovei, înalta Curte reamintește în jurisprudența sa constantă conform căreia expresia „prevăzută de lege" din articolele 8-11 ale Convenției nu numai că cere ca măsura incriminată să aibă o bază în dreptul intern, dar vizează, de asemenea, și calitatea legii în cauză, care trebuie să fie suficient de accesibilă și previzibilă în ceea ce privește efectele ei, adică să fie enunțată cu destulă precizie, astfel încât să permită persoanei - în caz de necesitate, cu o consultare adecvată, să-și determine conduita sa (hotărârile Sunday Times v. Royaume Uni (nr. 1), 26 aprilie 1979, seria A nr. 30, p. 31 § 49, Larissis et autres v. Grâce, 24 februarie 1998, Recueil 1998-1, p. 378, § 40, Hashman et Harrupv. Royaume-Uni [GC], nr. 25594/94, § 31, CEDH 1999 VIII, Rotaru v. Roumanie [GC], nr. 28341/95, § 52, CEDH 2000-V).

Consideră reclamantul că pentru a răspunde acestor exigențe dreptul intern trebuie să ofere o anumită protecție împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților publice în drepturile garantate dc Convenție. Atunci când este vorba de chestiuni care aduc atingere drepturilor fundamentale, legea este contrară principiului preeminenței dreptului, acesta fiind unul din

principiile fundamentale ale unei societăți democratice consacrat de Convenție, dacă marja de discreție prevăzută de lege oferă executivului împuterniciri largi. Legea trebuie să definească cu suficientă precizie scopul oricărei maije de discreție și modalitățile de exercitare a acesteia (HTchaouch v. Bulgarie [GC], nr. 30985/96, § 84, CEDH 2000-XI). Nivelul de precizie a legislației interne - care nu poate în nici un caz să prevadă toate ipotezele - depinde într-o măsură considerabilă de conținutul instrumentului în cauză, de domeniul pe care-1 reglementează și de numărul și statutul celor cărora li se adresează (hotărârile Hashman et Harrup citată anterior, § 31 și Groppera Radio AG et autres v. Suisse, 28 martie 1990, seria A nr. 173, p. 26, §68). Ilegalitatea aprecierilor UNEJ pe marginea cererilor reclamantului, este reflectată prin prisma constatărilor regăsite în Hotărîrea nr. 12 din 14.05.2015 a Curții Constituționale a RM, și în speță fiind aplicabile în mod direct prevederile art. 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede în mod expres că: „exercitarea drepturilor si libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie sa fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice alta situație".

Conform jurisprudenței CtEDO hotărîrea judecătorească care contravine practicii formate în spețe similare, constituie un precedent vicios și un element nociv al sistemului judiciar. În acest sens, reclamantul remarcă faptul că jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului (cauza Aurel Beian împotriva României, 06 decembrie 2007), potrivit căreia deosebirile de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă și rezonabilă. Astfel, în hotărârea Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului menționată supra, statul român a fost condamnat, reținându-se existența unei jurisprudențe neunitare, care a creat un tratament inegal unor persoane aflate în situații identice. în această cauză, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legii a fost soluționată în mod diferit de instanțele judecătorești și a apreciat situația ca fiind contrară principiului securității raporturilor juridice, care se regăsește în totalitatea articolelor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, constituind unul din elementele fundamentale ale statului de drept. In concluzie, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut încălcarea art. 6 și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, combinat cu art. 14 CEDO. Or, pînă în prezent, executorii judecătorești la trecerea de la stat la activitate privată, s-au bucurat de transferuri dintr-o circumscripție în alta, și aceste transferuri se operează și în prezent anume la discreția intimatului UNEJ RM, iar, prin eventuala respingere a prezentei cereri se va institui o pîrghie în plus în gama abuzurilor manifestate de pîrîtul UNEJ RM, în coraport cu partea tînără a corpului executorilor judecătorești, generînd în acest mod și o concurență neloială.

Cu referire la prevederile art. 43, art. 54 alin. (2) al Constituției RM, susține că menținerea în vigoare a hotărârii atacate ar duce inevitabil la încălcarea drepturilor apelantului regăsite la articolul 13 din CEDO și articolul 47 din Carta Drepturilor fundamentale a UE, fiind regăsit în instrumente internaționale, cum ar fi Articolul 8 din DUDO (Declarația Universală a Drepturilor Omului) și articolul 2 alineatul (3) din ICCPR (Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice).

La fel, invocînd prevederile art. 42 alin. (3) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, care statuează în mod expres și exhaustiv atribuțiile Consiliului UNEJ, în special: a) propune ministrului justiției spre aprobare numărul necesar de executori

judecătorești și teritoriul de activitate, consideră că, cu titlu de precedent judiciar speței îi este aplicabile prin prisma prevederilor art. 122 - 123 din CPC al RM, constatările reținute în Decizia nr. 3ra-12/2019 din 18.12.2019 a CSJ, potrivit cărei a fost reținut în mod expres că: „... din conținutul prevederilor art. 14 alin. (6) și art. 42 din Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, rezultă expres că, emiterea unui act de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind modificarea competenței teritoriale a executorului judecătoresc este condiționată de înaintarea unei asemenea propuneri de Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ... ”.În aceeași ordine de idei, relevă că, potrivit prevederilor deciziei Curții Constituționale nr. 114 din 28.10.2019 Dosar nr. 126g/2019, la pct. 28 și 29 din conținutul deciziei nominalizate, înalta Curte a reținut în mod expres că competenta autorității publice de a emite actul solicitat de reclamant îi revine în mod exclusiv Consiliului UNEJ. Efectiv în speță, deși Camera teritorială a executorilor judecătorești Centru, în limita atribuțiilor art. 48 al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, a confirmat existenta unui teritoriu neacoperit, reiterând necesitatea unui loc vacant, din 2017 pînă în prezent a fost încetată activitatea profesională a mai multor executori judecătorești din m. Chișinău, spre exemplu: executor judecătoresc Gorobeț Ruslan, Emil Nichitoi, Prodan Virgiliu, iar, sectoarele au fost desființate, la indicația UNEJ, întru neadmiterea existenței sectoarelor neacoperite, camuflând în mod ilegal acoperirea circumscripțiilor teritoriale din m. Chișinău.

Subliniază că, deși decizia unde se manifestă puterea discreționară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorității publice o anumită libertate de decizie, acest lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreționar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar”, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității și a echității. Cu alte cuvinte, autoritatea publică posedă, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreționară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Consiliul UNEJ era obligat prin lege să își exercite discreția.

Reține reclamantul că prin prisma art. 225 alin. (1), (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

La acest capitol, relevante întru soluționarea justă a litigiului sunt și prevederile art. 118 din Codul administrativ, potrivit cărora motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Așadar, deși motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri in concreto, după natura acestuia și contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului. Motivarea urmărește o dublă finalitate: îndeplinește, în primul rând, o funcție de transparență în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, deci în cele

din urmă permite reconstituirea raționamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului și să fie realizată de autorul său.

În conformitate cu art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege. Colegiul reține în principiu, ingerința în drepturile persoanei în cazurile și condițiile stabilite de lege, însă aceasta trebuie să fie proporțională. Astfel, conform art. 29 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporționată în raport cu scopul urmărit. Principiul proporționalității se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerință în drepturile persoanei ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent. Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. In așa fel, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: are un scop legitim; este potrivită; necesară și rezonabilă. Măsură oficială este întotdeauna potrivită dacă ajută la promovarea obiectivului dorit. Astfel, dacă este sau nu potrivită cu scopul legitim măsura de respingere a solicitării apelantului de către pârât, nu poate fi apreciată din lipsă de elemente de fapt ce urmau au fi acumulate conform art. 22, 85 alin. (3) și 87 din Codul administrativ, dar și din lipsa scopului legitim, care nu numai că nu este enunțat, dar nici motivat, circumstanță care denotă încălcarea prevederilor art. 31 și art. 118 alin. (1) - (3) din Codul administrativ. Or, din dosarul administrativ nu pot fi desprinse elemente de fapt care ar justifica necesitatea măsurii, și anume netransferarea apelantului conform cererii din 21.08.2017. Având în vedere că proporționalitatea este în strânsă legătură cu rezonabilul, la caz lipsește și rezonabilitatea măsurii adoptate de Consiliul UNEJ. Or, măsura oficială întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Procedura administrativă este marcată de un șir de obligații pozitive pe care autoritatea publică urmează să le onoreze atunci când soluționează o cerere cu privire la emiterea unui act administrativ individual favorabil. Astfel, urmează să cerceteze minuțios din oficiu starea de fapt conform art. 22, 85 - 93 din Codul administrativ pentru a stabili dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de legea materială (art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, așa numita rezervă a legii materiale) pentru emiterea actului administrativ individual solicitat, respectarea egalității de tratament (art. 23 din Codul administrativ), imparțialității (art. 24 din Codul administrativ), proporționalității (art. 29 din Codul administrativ), securității juridice (art. 30 din Codul administrativ și motivării (art. 31,118 din Codul administrativ).

Menționează că, examinarea justă de către Consiliul UNEJ, are o importanță decisivă pentru întreaga procedură administrativă și o administrație publică eficientă a funcției de executor judecătoresc, conform căruia toate faptele relevante pentru cazul individual trebuie să fie constatate sub propria responsabilitate a autorității Consiliului UNEJ. Chiar dacă activitatea unei autorități depinde de o cerere, procedura suplimentară se bazează pe principiul anchetei oficiale, care impune autorităților să determine în mod independent toate circumstanțele care

sunt semnificative pentru decizia privind cererea. în cazul în care autoritățile nu îndeplinesc sau nu îndeplinesc în totalitate această obligație de anchetă (cercetarea din oficiu), această neîndeplinire a investigațiilor necesare constituie o încălcare a obligației oficiale. Cu toate acestea însă Consiliul UNEJ nu doar că, nu a respectat egalitatea de tratament în raport cu alți executori judecătorești aflați în aceleași condiții, proporționalitatea, securitatea juridică, dar și a încălcat obligația oficială de a stabili faptele care să ateste de ce nu ar întruni reclamantul dreptul la emiterea actului administrativ individual pentru propunerea de transfer. Or, puterea discreționară nu trebuie confundată cu posibilitatea de a acționa arbitrar sau fără control, cum se pare că ar sugera-o utilizarea cuvântului „discreționar". Atunci când decizia administrativă nu respectă limitele exterioare pe care legea le stabilește puterii discreționare a administrației, intervine excesul de putere, motiv pentru care Colegiul prin prisma art. 1 alin. (1), 3, 39, 206 alin. (1) lit. b) în coroborare cu art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ conchide că și soluția adoptată de prima instanță în această parte este legală și întemeiată, iar temeiuri de casare nu există, or, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției apelantului de emitere a actului este întemeiată, adică înaintarea acțiunii în obligare are anume ca scop - obligarea autorității publice de a emite un act administrativ individual solicitat de către reclamant și respins de către pârât, însă conform competențe funcției prevăzute în mod expres ce îi revine Consiliului UNEJ, ultimul fiind ghidat de interese personale și obscure cu tentă de îmbogățire fără justă cauză, pe seama coordonării admiterii unui eventual transfer, sau în cazul din speță, în lipsa cărorva beneficii acordate de adoptare din oficiu a unui răspuns negativ, pentru a se răzbuna asupra reclamantului, având la bază un șir de conflicte personale.

Notează reclamantul că conform jurisprudenței CtEDO hotarîrea judecătorească care contravine practicii formate în spețe similare, constituie un precedent vicios și un element nociv al sistemului judiciar, iar la caz, este de menționat că, transferuri de teritoriu a competenței funcționale, au fost deja efectuate, iar, norma juridică ce reglementează transferul - art. 14 alin. (6) al LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nu prevede careva criterii de admisibilitate sau eventual respingere a solicitării. în acest sens, reclamantul remarcă faptul că jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului (cauza Aurel Beian împotriva României, 06 decembrie 2007), potrivit căreia deosebirile de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă și rezonabilă. Astfel, în hotărârea Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului menționată supra, statul român a fost condamnat, reținându-se existența unei jurisprudențe neunitare, care a creat un tratament inegal unor persoane aflate în situații identice. în această cauză, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legii a fost soluționată în mod diferit de instanțele judecătorești și a apreciat situația ca fiind contrară principiului securității raporturilor juridice, care se regăsește în totalitatea articolelor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, constituind unul din elementele fundamentale ale statului de drept. În concluzie, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut încălcarea art. 6 și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, combinat cu art. 14 CEDO.

În susținerea celor indicate, mai face referire la prevederile art. 1 alin. (3), art. 4, art. 7, art. 9 alin. (3), art. 16, art. 46 alin. (1), art. 54 alin. (2) al Constituției RM, concluzionând reclamantul că acest comportament evident ilegal, manifestat de către UNEJ RM, în coraport cu

el, pe marginea soluționării unui elementar transfer în condițiile art. 14 alin. (6) al LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, reprezintă o încălcare impertinentă a LEGII Nr. 183 din 11.07.2012 CONCURENȚA, Publicată în 14.09.2012 în Monitorul Oficial Nr. 193-197, art. Nr. 667, data intrării in vigoare 14.09.2012.

În drept, reieșind din cele menționate, în conformitate cu prevederile art. art. 6 și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 14 CEDO, Constituția RM, Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, Statutul UNEJ RM, adoptat prin Hotărârea nr. 1 a Congresului executorilor judecătorești din 21.09.2010 și nepublicat până în prezent în Monitorul Oficial al RM, art. art. 4, 5, 7, 12, 32, 33, 38, 166, 167 CPC al RM; Codul administrativ al RM, reclamantul solicită anularea ca fiind ilegale: Hotărârea nr. 1 din 14.01.2022, Hotărîrea nr. 14 din 15.02.2022 și Hotărîrea nr. 22 din 29.03.2022 ale Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM, cu obligarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM de a admite integral cererea f.n. din 21.08.2017 precum și nr. 190-aj-5/9/2018 din 11.01.2022 a executorului judecătoresc Gosic Andrei.

Obiecțiile pârâtului.

La data de 20.10.2022, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM a depus referință prin care solicită declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2), lit. d) Cod administrativ sau respingerea acțiunii ca neîntemeiată. (f.d.147-161).

Constatările instanței de judecată, legislația pertinentă și concluziile instanței de judecată.

Instanța de judecată constată că din cererea f.n. din 19.07.2016 adresată Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și înregistrată cu nr. 524 la 20.07.2016, rezultă că „Urmare a recepționării Hotărîrii nr. 24 din 20.04,2016 adoptate de către Consiliul UN'EJ, subsemnatul Andrei Gosic, Executor Judecătoresc, licența seria LE nr. 190 eliberată la data de 04,12.2015, solicită respectuos revizuirea hotărîrii prenotate în privința subsemnatului luînd în considerațiune faptul că, cererea f.n. din 17.03.2016 înaintată de către subsemnat, a fost adresată Ministrului Justiției al RM fiind înregistrată sub nr. 5550 la 17.03.2016 în Cancelarea MJ al RM, iar toate motivele în baza căror a fost întemeiată cererea au fost expuse în mod verbal, astfel decizia adoptată de către Consiliul UNEJ asupra cererii indicate supra în circumstanțele prenatale generează imposibilitatea realizării dreptului subsemnatului la transferarea din r. Călărași în circumscripția teritorială a m. Chișinău, sectorul Centru, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (6) ale Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești. Concomitent, Vă aduc la cunoștință faptul că, motivele de bază ale solicitării invocate sunt: schimbarea domiciliului în m. Chișinău, precum și intenția de a aplica la un program de doctorantura care va deschide posibilitatea la formarea activității didactice și științifice. Subsidiar, garantez sub propria răspundere faptul că prevederile art. 14 alin. (2.) lit. (a - d) ale Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, sunt respectate în mod absolut, circumstanțe în care solicit adoptarea unei soluții care va genera aportul Consiliului UNEJ la formarea profesională a subsemnatului.”. (f.d.60).

Totodată, instanța reține faptul că prin cererea f.n. din 21.08.2017 adresată Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, executorul judecătoresc Gosic Andrei a solicitat „... completarea ordinii de zi a ședinței Consiliului UNEJ, numite pentru 05.09.2017 la 13:00, cu examinarea pozitivă a prezentei cereri, și soluționarea cererii f.n, din 19.07.2016, care a fost înregistrată la UNEJ RM sub nr. 524 la 20.07.2016, precum și adoptarea hotărîrii de propunere Ministrului Justiției al RM, în persoana D-lui Vladimir CEBOTARI, de învestire cu împuterniciri prin operarea transferului competenței teritoriale din r. Călărași în circumscripția teritorială a m.

Chișinău, sectorul Centru, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (6) ale Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, luînd în considerațiune inclusiv și argumentele subsemnatului expuse infra…”. (f.d.42-45).

La fel, prin cererea nr. 190-aj-5/9/2018 din 11.01.2022 adresată Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, executorul judecătoresc Gosic Andrei a solicitat „... în final, pornind de la prevederile Codului administrativ al RM, Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și prevederile CEDO, executorul judecătoresc Gosic Andrei intervine respectuos și solicită UNEJ și Consiliului UNEJ, de a lua act de cele elucidate supra și de a adopta o decizie legală și matură, lăsând la o parte interesele de grup și toate aprecierile subiective, și ca rezultat: a lua act de cunoștință de prezenta adresă; abținerea de la examinare a persoanelor din cadrul Consiliului UNEJ care sunt în conflict de I interese și nu pot participa la examinarea procedurii administrative respective; a solicita poziția oficială a Ministerului Justiției al RM cu privire la speța respectivă; admiterea cererii din 2 1.08.2017, inclusiv în baza argumentelor regăsite în prezenta adresă; - stabilirea circumscripției și extinderea competenței în privința localităților din stînga Nistrului, în j special: m. Tiraspol, r. Camenca, r, Dubăsari, r. Grigoriopol, r. Rîbnița (parțial), r. Slobozia, cu adoptarea deciziei respective și transmiterea spre executare CTEJ Centru, în termen cât mai operativ posibil; informarea executorului judecătoresc Gosic Andrei în formă scrisă despre toate actele adoptate și I acțiunile realizate în cadrul procesului administrative respectiv.” (f.d.69-73).

Materialul probator mai atestă faptul că la 19 octombrie 2017, executorul judecătoresc Andrei Gosic, a înaintat acțiune care la 24 noiembrie 2017 și ulterior la 18 decembrie 2017, a fost concretizată împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, cu privire la anularea răspunsului nr. 651 din 13 septembrie 2017, obligarea examinării cererii din 21 august 2017 și adoptarea hotărârii de propunere Ministrului Justiției, de învestire cu împuterniciri prin operarea transferului competenței teritoriale din r. Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru, precum și repararea prejudiciului moral. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 mai 2021, s-a respins acțiunea, ca neîntemeiată. La 31 mai 2021, executorul judecătoresc Andrei Gosic, a declarat apel nemotivat, iar la 18 august 2021, apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 mai 2021, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24.11.2021, s-a emis o nouă decizie cu privire la admiterea parțială a acțiunii înaintate de Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, s-a anulat răspunsul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 651 din 13 septembrie 2017, s-a obligat Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, să examineze cererea depusă de către Andrei Gosic, la 21 august 2017, privind transferul competenței teritoriale din r. Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru, în rest pretențiile s-au respins, ca neîntemeiate. (f.d.25-41)

Astfel, potrivit hotărârii Consiliului UNEJ nr.1 din 14.01.2022 s-a hotărît: „ A constata imposibilitatea continuării procedurii administrative și executarea deciziei nr.3a-953/21 din 24.11.2021 emisă de către Curtea de Apel Chișinău în lipsa deciziei motivate. 2. A înainta un demers Curții de Apel Chișinău cu solicitarea de a expedia către UNEJ decizia motivată pe caz, 3. A pune în sarcina secretarului general includerea subiectului respectiv pe ordinea de- zi a Consiliului după recepționarea deciziei motivate nr.3a-953/21 din 24.11.2021 emisă de către Curtea de Apel Chișinău. 4. Prezenta hotărîre se aduce la cunoștința executorului judecătoresc Gosic Andrei și secretarului general.”. Hotărîrea a fost expediată reclamantului prin e-mail la data de 20.01.2022, fiind contestată cu cerere prealabilă. (f.d.82, 83, 84, 85).

De asemenea, potrivit hotărîrii Consiliului UNEJ nr.14 din 15.02.2022 s-a hotărît: „A respinge solicitarea executorului judecătoresc Gosic Andrei de a propune Ministerului Justiției de a-l „investi cu împuterniciri prin operarea transferului competenței teritoriale din r. Călărași în circumscripția teritorială a m. Chișinău, sectorul Centru", formulată în cererea din 21.08.17". Hotărîrea a fost expediată reclamantului prin e-mail la data de 04.03.2022. (f.d.80, 86)

Drept urmare, la data de 17.03.2022, executorul judecătoresc Andrei Gosic a contestat cu cerere prealabilă hotărîrea nr.14 din 15.02.2022, iar, prin hotărîrea nr.22 din 29.03.2022 Consiliul UNEJ a respins cererea prealabilă. (f.d.87, 78).

În rezultat, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art.20 și art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, hotărârile nr.1 din 14.01.2022, nr.14 din 15.02.2022 și nr.22 din 29.03.2022 – sunt acte administrative individuale defavorabile reclamantului.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice.

Conform art.17 Cod administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea "revendică încălcarea" din dispozițiile normelor art.189 și art.207 alin.(1) lit.e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul este destinatarul actelor contestate.

Noțiunea „revendică încălcarea" nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului". "Revendicarea încălcării" justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului" se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art.191 alin.(1) Cod administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

În temeiul art.191 alin.(1) Cod administrativ, controlul de legalitate a actelor Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în obligare constă în obligarea autorității publice să emită actul administrativ solicitat de reclamant.

În conformitate cu art. 208 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare la data depunerii acțiunii), (1) În cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) Cod administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

În conformitate cu art. 124 Cod administrativ, informația cu privire la exercitarea căilor de atac va conține date privind: a) calea de atac care urmează să fie înaintată; b) denumirea și adresa autorității publice sau ale instanței de judecată la care trebuie înaintată calea de atac; c) termenul pentru exercitarea căii de atac.

În conformitate cu art. 209 alin. (2) Cod administrativ, dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Referitor la faptul că autoritatea pârâtă invocă inadmisibilitatea acțiunii în temeiul art. 207 alin. (2), lit. d) Cod administrativ, luînd în considerație prevederile enunțate supra, instanța menționează că hotărârea nr.1 din 14.01.2022, nu conține termenul de atac conform art. 124, cu toate acestea a fost contestată cu cerere prealabilă la data de 19.02.2022, respectiv, aceasta poate fi contestată în termen de un an potrivit art. 209 alin. (2) Cod administrativ, iar, lipsa răspunsului la cererea prealabilă, la fel, în termen de un an potrivit art. 209 alin. (2) Cod administrativ (f.d.82, 83, 84, 85).

Hotărârea nr.14 din 15.02.2022 a fost expediată reclamantului prin e-mail la data de 04.03.2022, la data de 17.03.2022 a fost contestată cu cerere prealabilă, iar, prin hotărîrea nr.22 din 29.03.2022 Consiliul UNEJ a respins cererea prealabilă.

Instanța reține că hotărîrea nr.22 din 29.03.2022 a fost expediată reclamantului prin scrisoarea nr. 336 din 07.04.2022, însă autoritatea pârâtă nu a făcut dovada privind data recepționării acesteia.

De asemenea, instanța menționează autorității pârâte, că în speță sunt aplicabile prevederile art. 208 Cod administrativ, în vigoare la data depunerii acțiunii – 16.05.2022 și respectiv, la caz, se respectă procedura prealabilă. Or, argumentele pârâtului precum că, la caz, nu se respectă procedura preaalbilă luînd în considerație prevederile art. 208 Cod administrativ, în vigoare la 05.09.2022, după depunerea acțiunii, nu pot fi reținute.

Din considerentul enunțat, instanța de judecată va reține că, acțiunea în contencios administrativ înaintată la data **16.05.2022,** a fost depusă cu respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul executorul judecătoresc Gosic Andrei.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de executorul judecătoresc Gosic Andrei nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

Instanța de judecată constată că obiectul prezentului litigiu ţine operarea transferului executorului judecătoresc Gosic Andrei din circumscripţia teritorială a rlui Călăraşi în circumscripţia teritorială a mun. Chişinău, anterior, fiind admis în profesie, prin Ordinul Ministrului Justiţiei, nr. 93 din 01.02.2016, publicat în Monitorul Oficial, cu dreptul de a exercita activitatea de executare, în circumscripţia raionului Călăraşi, începând cu data de 01.02.2016.

Conform art. 14 din Legea privind executorii judecătorești nr. 113/2010 (redacția din 01.07.2016, în vigoare la data depunerii acțiunii), (1) În profesia de executor judecătoresc se admit, în ordinea mediei descrescînde, persoanele care au promovat concursul, ţinîndu-se cont de opţiunea lor teritorială. (2) Persoana este învestită, la cerere, cu împuterniciri de exercitare a activităţii de executare prin ordin al ministrului justiţiei, emis în termen de 10 zile de la data depunerii cererii, dacă: a) a obţinut licenţa de executor judecătoresc şi a depus jurămîntul; b) a depus la Ministerul Justiţiei specimenul semnăturii şi amprenta sigiliului; c) a înregistrat la Ministerul Justiţiei sediul biroului; d) a încheiat contract de asigurare de răspundere civilă; e) a prezentat dovada achitării la contul bancar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti a taxei iniţiale obligatorii în mărimea stabilită de aceasta. (3) Condiţiile prevăzute la alin. (2) lit. b)–e) urmează să fie îndeplinite în termen de 60 de zile de la data primirii licenţei pentru activitatea de executor judecătoresc. (4) Nerespectarea nemotivată a termenului prevăzut la alin. (3) duce la retragerea licenţei. În acest caz, următorul candidat din lista persoanelor care au promovat concursul intră sub incidenţa prevederilor art. 12, 13 şi ale prezentului articol. Dacă nici acesta nu se conformează cerinţelor stabilite la alin. (3), se va anunţa un nou concurs pentru locul vacant respectiv. (5) Ordinul ministrului justiţiei privind învestirea cu împuterniciri se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova şi se aduce la cunoştinţa instanţei de judecată în a cărei circumscripţie executorul judecătoresc îşi are biroul, precum şi Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti. **(6) Învestirea cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripţia unei alte instanţe de judecată se face la propunerea Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, cu respectarea prevederilor alin. (2) lit. a)–d).**

Conform art. 16 din Legea privind executorii judecătorești nr. 113/2010, În baza datelor incluse în Registrul executorilor judecătoreşti, Ministerul Justiţiei, conform propunerilor prezentate de Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, stabileşte şi actualizează anual numărul executorilor judecătoreşti în funcţie de teritoriu, de volumul de activitate şi de numărul locuitorilor (pornind de la proporţia: o unitate de executor judecătoresc la 22 de mii de locuitori),

precum şi de numărul locurilor vacante de executori judecătoreşti. Numărul executorilor judecătoreşti din circumscripţia unei instanţe judecătoreşti nu este mai mic de 2.

În sensul art. 14 din Legea privind executorii judecătorești nr. 113/2010, instanța de judecată constată că orice transfer a executorilor judecătoreşti dintr-o rază teritorială în alta, se realizează, în mod exclusiv, la propunerea Consiliului U.N.E.J., care se adresează Ministerului Justiţiei, pentru emiterea ordinului respectiv.

Totodată, instanța subliniază că, Legea nr. 113/2010, nu conține alte norme care să reglementeze procedura de transfer a executorului judecătoresc dintr-o circumscripţie teritorială în alta.

În contextul dat, instanța menționează că potrivit pct. 2.1 şi 2.2. din Statutul U.N.E.J., 2.1 Uniunea se constituie şi îşi desfăşoară activitatea în baza principiilor legalităţii, publicităţii şi transparenţei, păstrării secretului profesional, autoadministrăm şi autogestiunii, egalităţii în drepturi a tuturor membrilor, liberei exprimări a opiniei de către toţi membrii şi accesului lor la informaţiile ce ţin de activitatea Uniunii. 2.2 Uniunea este liberă să-şi aleagă formele şi metodele de activitate şi să-şi stabilească structura sa internă de organizare. Se interzice imixtiunea autorităţilor publice în activitatea Uniunii.

Aşadar, U.N.E.J. reprezintă o entitate cu statut de autoritate publică, care în virtutea prevederilor legale şi statutare, deţine prerogativa absolută în ceea ce priveşte organizarea activităţii executorilor judecătoreşti.

Conform art. 42 al Legii nr. 113/2010, (1) Organul executiv al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este Consiliul, constituit din 7 membri, aleşi pe un termen de 4 ani. Preşedintele Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este de drept şi preşedinte al Consiliului. (2) Consiliul se convoacă în şedinţe ori de cîte ori este necesar, dar nu mai puţin de o dată în trimestru. Deciziile Consiliului se adoptă cu votul majorităţii membrilor prezenţi. (3) Consiliul are următoarele atribuţii: a) propune ministrului justiţiei spre aprobare numărul necesar de executori judecătoreşti şi teritoriul de activitate; b) alege din rîndul membrilor săi vicepreşedintele; c) repartizează executorilor judecătoreşti care vor asigura efectuarea stagiului persoanele care au promovat concursul pentru admiterea la stagiere; d) stabileşte circumscripţiile camerelor teritoriale ale executorilor judecătoreşti; e) prezintă anual ministrului justiţiei informaţii despre înregistrarea contractelor de asigurare de răspundere civilă a executorilor judecătoreşti; f) aprobă statele de personal şi condiţiile desfăşurării concursului pentru angajarea personalului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, mărimea fondului de salarizare; g) aprobă recomandări de generalizare a practicii de executare şi le remite pentru informare Ministerului Justiţiei; h) asigură convocarea congresului; h^1) examinează contestațiile la actele de dispoziție emise de camerele teritoriale ale executorilor judecătorești; i) îndeplineşte alte atribuţii stabilite de prezenta lege şi de statut.

Atribuțiile Consiliului sunt reglementate și în Statutul U.N.E.J. la pct. 5.56.

În conformitate cu art. 16 Cod administrativ, (1) Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală. (2) Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează

identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere şi trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate" sau „este autorizat" în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-şi exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul. Totodată, instanța de judecată reiterează că, autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită. Astfel, se reține că, autoritățile publice „trebuie" să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, administrația este obligată legal să își exercite discreția fără erori discreționare. Concomitent se reține, că în toate cazurile din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere, puncte din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) şi-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În același sens, se remarcă că, proporționalitatea este un aspect al legalității activității administrației şi are ca finalitate de a echilibra acţiunea administrativă şi de a interzice excesul de putere la realizarea ei. În acest sens, urmează a fi verificat faptul dacă decizia autorității publice pârâte constituie un act administrativ emis cu respectarea proporționalității. Or, proporționalitatea presupune punerea în balanță de către autoritatea publică a drepturilor persoanei şi a interesului public, şi efectuarea unei analize între avantaje şi dezavantaje în relație cu măsura oficială şi scopul legitim urmărit prin ea. Potrivit art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor şi a libertăților persoanelor, precum şi obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală şi în bune condiții.

Așadar, relaționând cele expuse supra şi coroborându-le şi cu prevederile art. 29 din Codul administrativ, se deduce că aprecierea respectării principiului proporționalității constă dintr-un test format din patru elemente. Prin urmare, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice şi instanţa de judecată este proporțională dacă: - urmărește un scop legitim; - este potrivită; - necesară şi - rezonabilă. Scopul măsurii stabilește criteriul şi punctul de referință pentru întrebarea dacă măsura este potrivită, necesară şi proporțională pentru atingerea acestui scop. Astfel, dacă scopul în sine nu este legitim, măsura nu este proporțională.

Reieșind din normele de drept enunțate, instanța de judecată constată că în lipsa unor norme imperative necesare operării transferului executorului judecătoresc, decizia/propunerea

Consiliului U.N.E.J. de a transfera sau nu executorul judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripţia unei alte instanţe de judecată, reprezintă un act discreționar al autorității emitente.

Or, Legea nr. 113/2010 și Statutul U.N.E.J., menţionează în mod expres că, operarea transferurilor se face la propunerea Consiliului U.N.E.J., acesta fiind organul executiv al uniunii ce este la curent cu activitatea executorilor judecătoreşti de pe întreg teritoriul Republicii Moldova şi decide singur în ce condiţii şi termeni urmează a fi operate eventualele transferuri ale executorilor judecătoreşti.

Instanța de judecată subliniază că teritoriul de activitate este un criteriu important la accederea în funcția de executor judecătoresc, luîndu-se în considerație volumul de activitate şi numărul locuitorilor (pornind de la proporţia: o unitate de executor judecătoresc la 22 de mii de locuitori).

Instanța menționează că după aceleași criterii, urmează să aibă loc și transferul executorului judecătoresc în circumscripţia unei alte instanţe de judecată, pentru a nu afecta interesele serviciului şi interesele cetăţenilor, cerinţe dictate de extinderea teritoriului, de numărul locuitorilor şi de volumul solicitărilor din partea publicului.

La caz, trebuie de reținut că, solicitarea de transfer a reclamantului, nu trebuie privită doar din perspectiva dreptului reclamantului de a fi mutat din r. Călăraşi în mun. Chişinău, dar neapărat şi din punct de vedere al obligaţiilor acestuia în calitate de executor judecătoresc, de a presta servicii către populaţia din teritoriul r. Călăraşi, unde a fost investit iniţial şi a acceptat să activeze.

Instanța de judecată reiterează faptul că transferul unui executor judecătoresc în circumscripţia unei alte instanţe de judecată se face prin ordinul Ministrului Justiţiei la propunerea Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, care exercită această competenţă în funcţie de cerinţele locale determinate de întinderea teritoriului, de volumul de activitate şi de numărul locuitorilor. Or, dreptul de transfer al executorilor judecătoreşti nu este unul absolut dar este limitat de anumite rigori normative ce urmează a fi întrunite cumulativ.

Or, legislaţia naţională reglementează activitatea executorului judecătoresc prin prisma principiului competenţei materiale raportate la teritoriu, iar potrivit regulii generale stabilite în articolul 30 alin. (1) din Codul de executare, executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care biroul său îşi are sediul, cu unele excepţii.

Așadar, în decizia contestată nr. 14 din 15.02.2022, Consiliul U.N.E.J a indicat că „Urmare a examinării în ședința Consiliului a cererii executorului judecătoresc Gosic Andrei din 21.08.17 și a considerentelor conexe cererii de transfer expuse în cererea suplimentare a acestuia din 11.01.22, în contextul deciziei Curții de Apel Chișinău din 24.11.21, pornind de la prevederile art. 16 al Legii privind executori judecătorești, proporția stabilită de Legea privind executorii judecătorești (1 unitate de executor judecătorești la 22 mii de locuitori), **ținând cont de lipsa locurilor vacante de executori judecătorești în mun. Chișinău, cât și neidentificafea circumstanțelor obiective, de ordin și interes public pentru a justifica necesitatea transferului executorului judecătoresc Gosic Andrei** din rl. Călărași în mun. Chișinău, analizînd argumentele invocate în cererea executorului judecătoresc Gosic Adrei menționată supra, având în vedere prevederile art. 16, 14, 42 ale Legii privind executorii judecătorești, Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, cu votul unanim al membrilor prezenți în ședință, Hotărăște: 1. A respinge solicitarea executorului judecătoresc Gosic Andrei de a propune Ministerului Justiției de a-1 „investi cu împuterniciri prin operarea transferului

competenței teritoriale din r. Călărași în circumscripția teritorială a m. Chișinău, sectorul Centru", formulată în cererea din 21.08.17. … ".

Având în vedere criteriile de stabilire a numărului de executori judecătoreşti într-o anumită circumscripţie şi rolul determinant al acestei divizări funcţionale, instanța constată că, la caz, Consiliul U.N.E.J., a motivat în privința scopului legitim urmărit prin măsura din dispozitivul deciziei contestate nr. 14 din 15.02.2022 dar şi în privința proporționalității, astfel, actul administrativ contestat conține motivarea caracterului necesar al măsurii întreprinse.

Cu privire la testul de rezonabilitate a măsurii, instanța de judecată menționează că, măsura întreprinsă de autoritatea publică este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Acest element este criteriul central al oricărui test de proporționalitate, motiv pentru care ar trebui să fie acordată o atenție deosebită, fapt apreciat în totalitate de către Consiliul U.N.E.J. la emiterea deciziei contestate nr. 14 din 15.02.2022.

Or, primordial nu este interesul executorului judecătoresc care solicită transferul, ci necesităţile camerei teritoriale corespunzătoare şi localităţii în circumscripţia căreia se pretinde transferul, dar și a localității din care urmează să fie efectuat transferul.

Prin urmare, rezultă că testul de rezonabilitate este structurat în mod clar şi faptic, nu se pierde în argument, fapt ce denotă respectarea principiului preeminenței dreptului de ordin și interes public.

În consecință, instanța de judecată conchide că în speță nu se atestă temeiuri de a anula hotărârile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM nr.1 din 14.01.2022, nr.14 din 15.02.2022 și nr.22 din 29.03.2022, fapt ce denotă netemeinicia acțiunii.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată va respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Gosic Andrei împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM cu privire la anularea hotărârilor nr.1 din 14.01.2022, nr.14 din 15.02.2022 și nr.22 din 29.03.2022 cu obligarea pârâtei să admită integral cererea din 21.08.2017 și nr.190-aj-5/9/2018 din 11.01.2022.

În conformitate cu art.195, art.224 alin.(1) lit.f), art.225 Cod administrativ, art.238 - 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e

Respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Gosic Andrei împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM cu privire la anularea hotărârilor nr.1 din 14.01.2022, nr.14 din 15.02.2022 și nr.22 din 29.03.2022 cu obligarea pârâtei să admită integral cererea din 21.08.2017 și nr.190-aj-5/9/2018 din 11.01.2022.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău. Apelul se depune la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) în termen de 30 (treizeci) zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii. Motivarea apelului se prezintă la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 (treizeci) zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Avasiloaie Tatiana**